

Sú dnešní židia Božím vyvoleným národom? – I. časť

Mikuláš Hučko

13. augusta 2021 ✝ Cirkev História

Zdroj: Pxfuel

Pre niekoho nezmyselná ba provokatívna otázka, ktorej zmyslom je iba upútať pozornosť, ale ktorá je už dávno vyriešená. Jeden z dôkazov vraj možno nájsť v Úvahách nad teologickými otázkami týkajúcimi sa vzťahov medzi katolíkmi a židmi **pod názvom „Lebo Božie dary a povolanie sú neodvolateľné“** (Rim 11, 29) vydaných **Komisiou pre náboženské vzťahy so židmi a podpísaných kardinálom Kurtom Kochom.**

Dokument možno stručne zhrnúť do niekoľkých neuveriteľných viet:

- 1) Spásonosná úloha Izraela sa neskončila v staroveku, židia nepotrebujú prijať Krista, pretože majú platný a neodvolateľný zmluvný vzťah s Bohom, čiže môžu byť spasení aj bez vyznania Ježiša Krista ako Mesiáša Izraela a Božieho Syna, a toto je vraj „z teologického hľadiska **mimo diskusie**“.
- 2) Tragické udalosti šoa (holokaust) boli výsledkom stáročného antisemitizmu a antijudaizmu zo strany kresťanov, ktorí boli plní predsudkov voči židom, krivdili im a pohrdali nimi a pokiaľ to aj nerobili, minimálne nekládli dostatočný odpor proti týmto hanebným zločinom, čiže akoby Hitler iba dovŕšil to, pre čo Cirkev dvetisíc rokov vytvárala predpoklady.
- 3) Cirkev nechce podnecovať k misionárskemu úsiliu zameranému na obrátenie židov.

Hoci v úvode sa píše, že „text nie je dokumentom učiteľského úradu Cirkvi ani záväzným učením Katolíckej cirkvi. (...) pretože zámerom je ponúknuť východisko pre ďalšie teologické skúmanie s cieľom obohatiť a posilniť teologický rozmer židovsko-katolíckeho dialógu“ predsa len udivuje, ako je možné takto výrazne sa vzdialiť od dvetisícročného učenia Cirkvi.

Veď komu asi apoštol Peter na Turíce adresoval slová: „Robte pokánie a nech sa dá každý z vás pokrstiť v mene Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov a dostanete dar Svätého Ducha. Veď to prisľúbenie patrí vám a vašim deťom i všetkým, čo sú ďaleko; všetkým, ktorých si povolá Pán, náš Boh.“ (SK 2,38-39)?

No ale poďme po poriadku.

Vážnym nedostatkom, ktorý si pozorný čitateľ všimne, je to, že v ňom chýba vymedzenie dvoch pojmov, ktoré sú kľúčové: „žid“ a „Izrael“. Akosi automaticky sa predpokladá, že predsa musia byť každému jasné a netreba sa nimi zaoberať. Dokument vôbec nerozlišuje medzi náboženstvom a rasou a snaží sa vzbudiť dojem, že v judaizme tieto dva pojmy splývajú a sú totožné.

Pozrime sa na to bližšie:

Kto je žid?

Je to osoba, ktorá je **z rasového hľadiska** židovského pôvodu bez ohľadu na to, v čo skutočne verí?

Je to človek, ktorý vyznáva judaizmus bez ohľadu na rasu?

V tejto súvislosti by bola napríklad zaujímavá ich odpoveď na otázku: Keby katolík Jožko Mrkvička prestúpil na judaizmus, stal by sa súčasťou „*židovského národa*“?

Predpokladám, že po určitom váhaní by odpoveď znela, že nie.

No a keby jeho pradedko bol prestúpil na judaizmus, bol by Jožko Mrkvička dnes súčasťou „*židovského národa*“?

A keby prestúpil na judaizmus celý národ? Ako napríklad Chazarovia? Títo nechceli prijať kresťanstvo, ani islam, tak sa v 8. storočí mnohí, minimálne ich vládnuca vrstva, rozhodli pre judaizmus. (Konštantín a Metod sa ich v rokoch 861/2 snažili získať pre kresťanstvo.)

Máme stopercentnú istotu, že nik z potomkov týchto Chazarov sa už dnes nehlási k judaizmu? Je vôbec možné (a potrebné) rozlišovať medzi potomkami „skutočných pokrvných“ židov, ktorí boli židmi pred zničením Jeruzalema v roku 70 a potomkami tých, ktorí prijali judaizmus po zničení Jeruzalema?

Keď zadáme na Googli heslo „*conversion to judaism*“, zistíme, že konverzie na judaizmus v súčasnosti sú bežné a vôbec neboli zriedkavé ani v ďalekej ani blízkej minulosti.

Dnes sa o tom veľa nehovorí, ale napríklad aj v stredoveku boli kresťania, ktorí z rôznych dôvodov prijali judaizmus.

Choosing Judaism je stále predávanou knihou vydanou pred dvadsiatimi rokmi obsahujúcou svedectvá konvertitov z kresťanstva na judaizmus.[4]

Aj v Poľsku dochádza ku konverziám kresťanov na judaizmus. Nejde o masovú záležitosť, ale pribúdajú. Poľskí konvertiti o tom otvorene hovoria.

Máme dokonca svedectvo katolíckeho kňaza, ktorý konvertoval na judaizmus!

Svedectiev je množstvo a za všetky stačí uviesť amerického rabína, ktorý tvrdí, že v jeho komunite až 50% „židov“ sú konvertiti. (Nie je vylúčené, že aj značná časť ostatných sú potomkami konvertitov v rôznych dejinných obdobiach).

Takže kto sú dnešní židia?

Väčšina ľudí si myslí, že ide o potomkov Abraháma.

Je to pravda?

Keď Boh povolal Abraháma, uzavrel s ním zmluvu a spravil z neho kňaza pre pohanské národy, nariadil mu obriezku ako znak VYČLENENIA Hebrejov z ostatných národov.

Abraháмова domácnosť však v tom čase už mala minimálne 318 bojovníkov (Gn 14,14) + ženy + deti + sluhov – všetci títo muži boli obrezaní, čiže stali sa súčasťou zmluvy (Gn 17,2).

Keď Jakub so svojimi synmi šiel do Egypta, **mnoho ľudí** šlo s ním, a dostali krajinu Gošen.

Gn 46 uvádza zoznam iba 70 pokrvných potomkov Abraháma, ktorí šli do Egypta, ale určite s nimi šli minimálne ich sluhovia s rodinami.

Takto už od začiatku Izraelčania boli definovaní ZMLUVOU a nie rasou či krvou.

To isté platilo aj pre každý izraelský kmeň.

Levita nemusel byť pokrvný potomok Léviho, ale pravdepodobnejšie bolo, že bol potomkom niektorého z patriarchových sluhov.

Z tých niekoľkých tisícov sa za 215 rokov stali vyše 2 milióny.

Iba malé percento tých, ktorí vyšli z Egypta, boli pokrvní potomkovia Abraháma.

Okrem toho k Izraelu v čase, keď vychádzal z Egypta pod Mojžišovým vedením, sa pridali obrovský zmiešaný zástup, z ktorých mnohí boli obrezaní a stali sa členmi jednotlivých kmeňov.

Další prílev konvertitov bol za čias Dávida a Šalamúna. Napr. Hetejec Uriáš.

Podobne kniha Ester – počas Exilu a po Exile mnoho pohanov sa stalo Židmi:

*8,17: 17 Po všetkých národoch, mestách a krajinách, kamkoľvek došiel kráľovský rozkaz, (nastalo) nesmierne plesanie, hodovanie a hostiny a (nálada) sviatočného dňa. (Dialo sa to) v takej miere, že mnohí z cudzích národov a iného vierovyznania **pridali sa k ich náboženstvu a obradom**. Všetci boli preniknutí náramným strachom pred menom Žid.*

Z toho vyplýva, že v čase Krista len málo Židov bolo pokrvnými potomkami Abraháma. Boli národom formovaným zmluvou a nie krvou, či rasovou príslušnosťou.

Ešte raz:

Boli národom formovaným **zmluvou** a nie krvou, či rasovou príslušnosťou.

Samozrejme, že Pán Ježiš BOL pokrvným potomkom Abraháma a Jeho genealógia bola dôležitá z teologického hľadiska..

Keď sa však pominul Starý zákon, už neexistuje také čosi ako žid v biblickom zmysle, pokiaľ pod “pravými židmi” nemyslíme kresťanov.

Niet zmluvy a tým pádom niet národa, niet “rasy”.

Kto sú teda moderní židia?

Moderní židia sú ľudia, ktorí sa rozhodli, že sa budú považovať za potomkov Izraela.

Ba nie je ani vylúčené, ako som spomínal, že mnohí moderní Židia sú potomkovia kmeňov z východnej Európy, ktorí v stredoveku konvertovali na judaizmus a ďalej konvertiti, ktorí z rôznych dôvodov konvertovali a aj dnes konvertujú na rabínsky judaizmus.

Pokračovanie v ďalšej časti.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/su-dnesni-zidia-bozim-vyvolenym-narodom-i-cast/>